

Bemærkninger til lovforslaget

Reglerne om de såkaldte nul-skatteydere i ligningslovens § 28 blev indføjet ved en ændringslov af 2. oktober 1974. I korthed går § 28 ud på, at ligningsmyndighederne skal forhøje den selvangivne indkomst, hvis den skattepligtige har foretaget så store skattemæssige afskrivninger, nedskrivninger eller henlæggelser, at indkomsten derved er blevet mindre end privatforbruget. De nye bestemmelser i § 28 har været gældende fra og med indkomståret 1975.

Efter loven af 2. oktober 1974 skal bestemmelserne i § 28 tages op til revision i folketingsåret 1977-78. Det her foreliggende lovforslag tager sigte herpå.

Loven af 2. oktober 1974 (nr. 509) er således omtalt i folketingstidende fra folketingsåret 1973-74, 2. samling sp. 2876, 4116, 7714, 8536; Tillæg A, sp. 1967; Tillæg B, sp. 753 og 1655; Tillæg C, sp. 545.

Bestemmelsen i § 28 går nærmere ud på, at den selvangivne indkomst skal forhøjes, når følgende betingelser er opfyldt:

- der skal være tale om en skattepligtig person,
- der skal være foretaget skattemæssige afskrivninger, nedskrivninger på varelagre og -kontrakter, som beløbsmæssigt er større end året før, eller henlæggelser til investeringsfond,
- privatforbruget skal være større end 55.000 kr., og
- privatforbruget skal være større end den skattepligtige indkomst, der er selvangivet.

Forhøjelsen af den selvangivne indkomst sker ved, at de pågældende afskrivninger m. v. begrænses så meget, at indkomsten kommer op på et beløb, der svarer til privatforbruget. Forhøjelse af den selvangivne indkomst efter § 28 kan dog ikke overstige de samlede afskrivnings-, nedskrivnings- og henlæggelsesbeløb.

Afskrivninger, som er bundet til det enkelte år, og som fortabes, hvis de ikke foretages i det pågældende år, kan dog ikke begrænses. Derudover kan afskrivninger kun begrænses inden for den del af afskrivningen, der for driftsmidler overstiger 10 pct. af saldo værdien, og som for bygninger og

særlige installationer i disse overstiger 2 pct. af anskaffelsessummen.

Forhøjelsen af den skattepligtige indkomst efter § 28 betyder ikke, at den skattepligtige fortaber de pågældende afskrivninger m. v. Der sker blot en udsættelse af afskrivningerne m. v., således at de fremtidige afskrivningsmuligheder forøges tilsvarende.

Efter § 28, stk. 2, fastsætter ministeren for skatter og afgifter de nærmere regler for opgørelsen af privatforbruget. Opgørelsen af privatforbruget er herefter fastlagt i bekendtgørelse nr. 140 af 17. april 1975.

I en vejledning af 18. april 1975 har skattedepartementet redegjort udførligt for reglerne og især for, hvorledes privatforbruget opgøres. Vejledningen er tænkt som et hjælpemiddel for den skattepligtige ved fastsættelsen af hans afskrivnings-, nedskrivnings- og henlæggelsesmuligheder under hensyn til § 28.

I et cirkulære af 8. juni 1976 har skattedepartementet endelig givet regler for den praktiske fremgangsmåde, når det viser sig, at den skattepligtige har foretaget for store skattemæssige afskrivninger m. v. i forhold til privatforbruget.

Det kan oplyses, at der af statsskattedirektoratet har været foretaget en undersøgelse hos de kommunale ligningsmyndigheder om anvendelsen af § 28. Det fremgår af denne undersøgelse, at der for indkomståret 1975 af ligningsmyndighederne er blevet foretaget forhøjelser efter ligningslovens § 28 i ialt omkring 700 tilfælde. Langt hovedparten af forhøjelserne har ikke givet anledning til klage. Kun 34 tilfælde er påklaget til skatterådene og 4 til landsskatteretten.

På baggrund af den omhandlede undersøgelse og de oplysninger om praktiseringen, der i øvrigt foreligger bl. a. fra statsskattedirektoratet og andre skattemyndigheder, kan man konstatere, at bestemmelserne indtil nu ikke har voldt administrative vanskeligheder af større betydning eller givet anledning til væsentlige fortolkningsmæssige problemer. Som nævnt har ligningsmyndighederne i den forløbne tid kun bragt bestemmelserne i anvendelse